

AFISZ

TEATRALNY.

Kraków 23 października.

Jutro przedstawioną będzie ulubiona operetka Lecoq'a *Córka pani Angot*.

* * *

Z powodu zasłabnięcia wczoraj p. Urbanowicz, rolę Maryi w *Przezornej Mamie* powierzyła Dyrekcyja p. Biron. P. Biron, która grała już tę rolę w Poznaniu, przyjęła ją z wielką uprzejmością i przez to umożliwiła dzisiejsze przedstawienie.

* * *

We czwartek na dramacie p. Okońskiego: *Niewinni*, publiczność mianowicie w łóżach parterowych i pierwszego piętra, zebrała się bardzo licznie. Obok uznania jakie sobie zdobyli grą swą artyści dawniej już w tym dramacie występujący, winniśmy również zaznaczyć dobrą grę pana Sobiesława, mianowicie w akcie trzecim.

* * *

Już kilkakrotnie T. Lenartowicz zaszczycił swoją obecnością przedstawienia w naszym teatrze. We czwartek był on na przedstawieniu *Niewinnych*.

* * *

Odbywają się próby z komedii p. Sardou p. t. *Nowa firma*.

Wiadomości ze świata.

Pan Aureli Urbański wykończył przekład znakomitej tragedji Adolfa Wilbrandta „Arya i Messalina”.

Hr. Wincenty Bobrowski, napisał nową komedję w 5 aktach p. t. „Pozory”.

Opera włoska rozpoczyna dnia 13 listopada zimowy swój sezon w Warszawie. Dyrektorem jest Cezar Trombini. Wybitniejsi członkowie grupy są: pp. Casanova de Cepeda, Damerini, Ramini, Fabro i t. d. Z nowości zapowiadają „Aidę” Verdiego i „Guarany” Gomera.

Ziomek nasz Henryk Litolf napisał nową operę komiczną „La Mandrugore”, którą przedstawi najprzód brukselski Théâtre Fantaisie Parisienne.

W Berlinie wyszła ciekawa publikacja p. t. „Fürstliche Poeten”. Jest to antalogia poematów spłodzonych przez najarystokratyczniejszą w świecie muzę, książąt panujących. Pokazała się z tego dosyć spora wiązanka poezji; umieszczono w niej fragmenta z tragedji „Księcia Jerzego, Księżnej Wirtembergskiej, Jana Króla saskiego, itd.

Feliks Jezierski, jeden z najuczestniejszych naszych filologów a przytem utalentowany tłumacz „Fausta” i „Złotej legendy” Longfellowa, zachęcony powodzeniem, które uwieńczyło mistrzowski przekład „Odyssei” Siemińskiego, rozpoczął obecnie przekład „Illiady”, którą posiadamy dotąd w przestarzałym tłumaczeniu Fr. Dmuhowskiego.

W teatrze warszawskim między innymi utworami, które mają się ukazać na tamtejszej scenie, zapowiadają „Gonitwy” E. Lubowskiego, „Kupno i sprzedaż” Zacharyasiewiczza, „Febris aurea” Sarneckiego, itd.

Pani Wanda Bogdani (obecnie hr. Wandering Meer) udała się w podróż artystyczną na Wschód, a mianowicie do Jass, Bukaresztu i Konstantynopola. Następnie śpiewać ma w Moskwie i w Rydze, a na wiosnę otrzymała zaproszenie do opery włoskiej w Paryżu.

Offenbach napisał nową operetkę „Podróż po księżycu”, która w bieżącym miesiącu ma być przedstawioną w teatrze paryzkim Gaité. Końcowy obraz przedstawia wybuch wulkanu przyczem turyści, zwiedzający krater, wyrzuceni zostają w powietrze.

TEATRA W POLSCE

przez **Estreichera**.

KRAKÓW.

(Ciąg dalszy).

Nowy kurs teatralny rozpoczął się dnia 30 Września 1866, a ukończył się 23 maja 1867 roku. Dano 45 widowisk do końca grudnia, a 71 do końca maja, razem 116 przedstawień, w ciągu których dano 38 sztuk po raz pierwszy. Rozpoczęto widowiska komedją Fredry „Damy i Huzary”. Rola Majora grał Rapacki, Ekerowa (panna Aniela), Eker (Rotmistrz), Wolski (Kapelan), Ładnowski Aleks. (Rembosz), Ładnowski Bol. (Edmund) główne role mieli. Na drugim przedstawieniu grano komedję Labiche „Małe ręce”. Celowali w tej sztuce Rapacki (Courtin), Benda (Vatinelle), Eker (Chavarot), Ładnowski syn (Juliusz Delaunay), Wolska (Amelia). Po raz pierwszy w roli Anny wystąpiła panna Śliwińska, która później odznaczała się . . . pięknnością. Benda w sztuce tej złożył dowód, iż postąpił w grze, był pewniejszy siebie.

Następne widowisko było „Anna Oświęcimówna”. Modrzejewska, Rapacki, Benda i Wolska mieli główne role. Publiczność powitała zjawienie się Modrzejewskiej oklaskami.

Dana następnie komedya Fredry „Ciotunia”. W sztuce tej popisuje się Ekerowa (panna Małgorzata), Henig (w grze za rubaszny), Śliwińska (Alina), Ładnowski Bolesław. Benda (Edmund), Wolska (Flora). Całość sztuki nie

szła gładko. O Bendzie napisano: Przyznać musimy iż usilnością i pracą przełamał wiele trudności. Wyrobił sobie płynność wymowy, gracyę ruchów, pewność siebie, i o ile gra jego nie przechodzi w patetyczność, jest naturalnym, jest swobodnym. Publiczność mianowicie łozowa, w pierwszym miesiącu nawiedzała teatr bardzo skąpo.

Dnia 16 października wystąpiła po pierwszy raz w roli naiwnej Cecylii (kom. „Pocięcha rodziny”) pani Parżnicka córka Grochowskiej — Ekerowej. Miała ona zastąpić w rodzaju ról naiwnych, ubytek Safrównej. Rolę swoją świetnie odegrała.

Dnia 20 października rozpoczęto operę „Paziowie” szereg przedstawień opery polskiej. W tym celu zaangażowani zostali pani Gruszczyńska z Warszawy i Borkowski. Jaka to opera była, dość powiedzieć, że artystki dramatu używane były do śpiewu, jakoto: Bendo-wa, Śliwińska, panna Baranowska, Eker (margrabia), Benda (trefniś.) Teatr był przepelniony.

Dnia 29 listopada dano pierwszy raz operę Moniuszki „Halka”. Grano ją sześć razy w tym miesiącu. Obsada była: Borkowski. (stolnik), Niedzielski (Janusz), Rapacka (Zofia), Gruszczyńska (Halka), Sochaczewski (Jontek) i amator Zdzisław Sobolewski (Dziemba). Operę tą zakończono rok 1866, dając ją po raz siódmy, a to w obecności kompozytora.

Do końca roku 1866 te grano głównejsze sztuki: „Poczwarka” (rola popisowa Parżnickiej), „Zbójcy” (Teatr przepelniony. Rola popisowa Rapackiego), „Kupiec Wenecki” (celuje tu Rapacki), „Studenci paryscy” dramat Souliego, „Miód kasztelański” kom. Kraszewskiego.

Panna Hoffmanówna z powodu choroby nie występowała wcale do końca roku.

Fotograf W. Rzewuski uskutecznił fotografie licznych ról Rapackiego, Hoffmanówniej i Modrzejewskiej.

Rok 1867.

Nowy rok rozpoczęto sztukami: „Panie kochanku”, dram. Kraszewskiego. „Nowy rok” krotofila. Mazur w 4 pary. W sztuce Kraszewskiego Rapacki w roli Radziwiła, ucharakteryzował się znamieniem.

Komedya „Nasi najserdeczniejsi” dana 8 stycznia, przedstawiła nam obok Modrzejewskiej i Rapackiego, znakomitą grę Feliksa Bendy.

Na benefis Modrzejewskiej dano 12 stycznia tragedję Szylera „Marya Stuart”. Rolę Maryi odegrała beneficjantka. „Długość roli (pisze Czas) i pasowanie się z uczuciami nie były artystki, która wszędzie, gdzie tylko rola wychodziła z zwykłych torów, podrywała się do orlego lotu.”

Dnia 17 stycznia grano komedją „Śluby panieńskie”, w której pierwszy raz po chorobie występuje Hoffmanówna w roli Klary, odegranej niepospolicie.

W danej po raz pierwszy operze Moniuszki „Verbum Nobile”, dnia 18 stycznia, wystąpił po raz pierwszy J. Köhler, barytonista opery warszawskiej. Współgrali Borkowski, Sobolewski, Sochaczewski, Rapacka.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Nr. porządkowy 10.

TEATR KRAKOWSKI.

W Sobotę dnia 23 Października 1875 r.

Po raz pierwszy

Komedia w 3 aktach Józefa Blizińskiego.

PRZEZORNA MAMA

OSOBY:

Sędzia	— — — — —	Pan Podwyszyński.
Sędzina	— — — — —	Pani Wolska.
Marya, ich córka	— — — — —	Panna Biron.
Józef	— — — — —	Pan Jankowski
Albin Ciołek	— — — — —	Pan Roman.
Bryłański	— — — — —	Pan Ignatowski.
Pani Natręcka	— — — — —	Pani Kwiecińska.
Pani Dołężyna	— — — — —	P. Stanczewska.
Panna Emilia, jej córka	— — — — —	P. Krasnopolska.
Drapiszewski, rządcza sędziego	— — — — —	Pan Ładnowski.

Rzecz dzieje się u wód krajowych.

W międzyaktach odegra orkiestra pułku ks. Rupprecht:

I. „Fantazyja z opery Lohengrin“ **Wagnera.**

II. „Reverie“ **Vieuxtemps'a.**

CENA MIEJSC. Łoża parterowa lub I^{go} piętra 6 złr. — Łoża drugiego piętra 4 złr. — Fotel w sześciu pierwszych rzędach 1 złr. 50 cent. — Krzesło 1 złr. — Krzesło do łoży parterowej lub I^{go} piętra 2 złr. — Krzesło numerowane na Balkonie w pierwszych dwóch rzędach 1 złr., w następnych 80 cent., w dalszych 70 cent. — Parter 60 cent. — Galeryja 30 cent.

Początek o godzinie siódmej.